

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1930

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 249

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 2259 περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μ. Βρετανίας Συμβάσεως περὶ καταργήσεως τῶν Διομολογήσεων ἐν Αἰγύπτῳ. 1
 Νόμος 2260 περὶ τῆς καταδιώξεως τῶν εἰς Μικρασιατικὴν

Ἑλλάδα ἢ εἰς Θράκην καταφυγόντων πρὸ τῆς καταλήψεως αὐτῶν φυγοδίκων ἢ φυγοποιῶν. 2

Ὑπουργικαὶ ἀνακοινώσεις

Περὶ ἀνακοινώσεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐστριακῆς τοιαύτης ἀμφοτεροβαρῶν τινῶν συμβάσεων ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ. 3

Ν Ο Μ Ο Ι

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μ. Βρετανίας συμβάσεως περὶ καταργήσεως τῶν Διομολογήσεων ἐν Αἰγύπτῳ.

Νόμος 2259

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Μ. Βρετανίας συνομολογηθεῖσα καὶ ἐν Ἀθήναις ὑπογραφεῖσα τὴν 21ην Αὐγούστου (4 Σεπτεμβρίου) ἐ.ε. ἐξ ἄρθρων 8 συμφωνία περὶ καταργήσεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Διομολογήσεων, ἧς τὸ κείμενον ἔπεται ἐν πρωτοτύπῳ καὶ Ἑλληνικῇ μεταφράσει, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύϊν.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μεγάλης Βρετανίας περὶ καταργήσεως τῶν Διομολογήσεων ἐν Αἰγύπτῳ.

Τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος γνωρισάσης εἰς τὴν Β. Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Δυνάμεις τὰς ἐνδιαφερομένας διὰ τὴν δικαστικὴν διοργάνωσιν τῆς Αἰγύπτου τὴν πρόθεσιν αὐτῆς ὅπως μὴ συμβουλευσῇ τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα τὸν Σουλτάνον τῆς Αἰγύπτου ν' ἀνανεώσῃ τὴν περίοδον τῆς λειτουργίας τῶν Μικτῶν Δικαστηρίων ἧτις μέλλει νὰ λήξῃ τὴν 1ην προσεχοῦς Νοεμβρίου καὶ ἐκφρασάσης ταύτοχρόνως τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, αἱ ἐνδιαφερόμεναι Δυνάμεις παραιτηθῶσι τῶν ἐκ τοῦ καθεστώτος τῶν Διομολογήσεων δικαιωμάτων αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἵνα τῇ παράσχωσιν οὕτω τὰ μέσα ν' ἀνταποκριθῇ, πρὸς ἱκανοποίησιν πάντων τῶν ἐνδιαφε-

(1)

Ἄρθρον 2.

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς ὡς ἄνω συμφωνίας αἱ διατάξεις τοῦ ΧΝΣ' Προξενικοῦ Νόμου τοῦ 1877 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ μεταγενεστέρων Νόμων, ἐφ' ὅσον ἀντιτίθενται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τῆς συμφωνίας, ὁ Νόμος ΦΟΗ' τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1876 περὶ περιορισμοῦ τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, οὐτινος ἡ ἰσχύς παρετάθη μέχρι σήμερον διὰ ἀλληλοδιαδόχων Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων, ὁ Νόμος ΒΡΑΕ' τῆς 23 Ἰανουαρίου 1893 περὶ συστάσεως τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Κακουργιοδικείου καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργοῦνται αὐτοδικαίως.

ARRANGEMENT

Entre la Grèce et la Grande Bretagne au sujet de la suppression du régime des Capitulations en Egypte.

Le Gouvernement de sa Majesté Britannique ayant fait savoir au Gouvernement Royal Hellénique en même temps qu'aux autres Puissances ces intéressées au système judiciaire en Egypte, son intention de ne pas conseiller à Sa Hautesse le Sultan d'Egypte de renouveler les pouvoirs des tribunaux mixtes venant à expiration le premier Novembre prochain et ayant en même temps exprimé le désir de voir les Puissances intéressées renoncer, à compter de cette date, au régime des Capitulations dont Elles jouissent en Egypte, en faveur de la Grande Bretagne, afin de la mettre mieux à même de répondre, à la satisfaction de tous les intéressés, aux responsabilités qu'elle y a assumées,

ρομένων, εις τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἀνέλαβεν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ἀποδεχθείσης κατ' ἀρχὴν τὴν ἀποψιν ταύτην, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παροχῆς τῶν διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συμφερόντων τῆς ἀναγκαίων ἐγγυήσεων, ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἐξετάσασαι ὅλως φιλικῶς τὴν κατάστασιν ἣτις μέλλει νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς μὴ παρατάσεως τῆς λειτουργίας τῶν ἤδη ὑφισταμένων Μικτῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς καταργήσεως τοῦ καθεστώτος τῶν Διομολογήσεων, ὁπρῶσσαν νὰ κανονίσωσι διὰ συμφωνίας πάντα τὰ ἐκ τῆς νέας ἐν Αἰγύπτῳ καταστάσεως γεννώμενα ζητήματα.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη διώρισαν πληρεξούσιους αὐτῶν,

ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὸν κύριον Νικόλαον Η. Πολίτην, Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν,

ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ τῶν πέραν τῶν θαλασσῶν Βρετανικῶν κτήσεις, Αὐτοκράτωρ τῶν Ἰνδιῶν, τὸν λόρδον Γκρόνβιλλ, Ἐκτακτὸν Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργόν,

Οἵτινες ἀνακρινάσαντες πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, εἰρεθέντα ἐν τάξει, συμφώνησαν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑλλάς, ἀναγνωρίσασα τὸ ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου Προτεκτοράτον, τὸ ἀνακηρυχθὲν ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρετανίας τὴν 18 Δεκεμβρίου 1914, παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Δυνάμεως ταύτης ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων ὧν ἀπολαύει ἐν Αἰγύπτῳ δυνάμει τοῦ καθεστώτος τῶν Διομολογήσεων.

Ἄρθρον 2.

Ἀμα ὡς ὁ νέος δικαστικὸς ὀργανισμὸς τῆς Αἰγύπτου τεθῆ ἐν ἐφαρμογῇ ὑπὸ τὴν ἀγίδα τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τὰ Ἑλληνικὰ Προξενικά Δικαστήρια, θὰ παύσωσι λειτουργοῦντα, ἀφοῦ φέρωσιν εἰς πέρας τὰς ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες ὑπῆκοι θὰ τυγχάνωσιν ἐν Αἰγύπτῳ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δημοσίας ἐλευθερίας, τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, τὰ ἰδιωτικὰ δίκαια, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν σκετικῶν πρὸς τὰ μεταλλεῖα, τὰ ἐλευθέρια, βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ ἐπαγγέλματα, τοὺς φόρους καὶ τὰ τέλη οἴας καὶ οἱ Βρετανοὶ ὑπῆκοι μεταγειρίσεως.

Τὰ τέκνα τὰ γεννώμενα ἐν Αἰγύπτῳ ἐκ πατρὸς ὑπηκόου Ἑλλήνου ἀπολαύοντος τῶν προνομίων τοῦ ἄλλοδαποῦ θέλωσιν εἶναι δικαίωμα ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος, δὲν θὰ καθίστανται ὑπῆκοι Αἰγύπτιοι.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες τῆς Ἑλλάδος ἐν Αἰγύπτῳ θ' ἀπολαύωσιν ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῶν Προξενικῶν Δικαστηρίων, οἷων καὶ ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ προνομίων. Θὰ ἐξακολουθήσωσι ν' ἀσκῶσι, πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἰδιωτῶν, πάντα τὰ μὴ δικαστικὰ καθήκοντα αὐτῶν ὑφ' οἴας καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν συνθήκας, ἐφ' ὅσον δὲν θ' ἀντιτίθενται εἰς τοῦτο οἱ νόμοι τῆς Αἰγύπτου.

Ἄρθρον 5.

Μέχρι τῆς συνάψεως εἰδικῶν Συμφωνιῶν περὶ Αἰγύπτου ἢ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αἰγύπτου αἱ ἐπόμεναι συνθήκαι, ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μεγάλης Βρετανίας, ἐπικτείνονται καὶ εἰς τὴν Αἰγύπτου. 1ον) Ἡ Συμφωνία περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως δραπετῶν ναυτῶν τῆς 7)19 Αὐγούστου 1875, 2ον) Ἡ Συμφωνία περὶ ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως ἀνωνύμων καὶ ἄλλων ἐταιρειῶν τῆς 23)1ουλίου)4 Αὐγούστου 1888, 3ον) Ἡ Συνθήκη περὶ ἐκδόσεως ἐγκλη-

et le Gouvernement Royal Hellénique ayant en principe adhéré à ce point de vue, sous réserve des garanties nécessaires pour la sauvegarde de ses intérêts en Egypte, la Grèce et la Grande Bretagne ont envisagé, dans un esprit purement amical, la situation nouvelle devant résulter du non renouvellement des pouvoirs des tribunaux mixtes actuels et de la suppression du régime capitulaire et ont résolu de conclure un arrangement destiné à régler les diverses questions résultant du nouvel état de choses en Egypte.

A cet effet les Hautes Parties Contractantes ont nommé pour leurs Plénipotentiaires savoir,

Sa Majesté le Roi des Hellènes, Monsieur Nicolas E. Politis, Son Ministre des Affaires Etrangères.

Sa Majesté le Roi du Royaume Uni de Grande Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes, Earl Granville, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire,

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants :

Article 1.

La Grèce ayant reconnu le protectorat en Egypte, déclaré par la Grande Bretagne le 18 Décembre 1914, renonce en sa faveur à tous les droits et privilèges qu'elle tient en Egypte du régime des Capitulations.

Article 2.

Dès la mise en en vigueur de l'organisation judiciaire nouvelle en Egypte sous l'autorité de la Grande Bretagne, les tribunaux consulaires grecs cesseront de siéger si ce n'est pour terminer les affaires en cours.

Article 3.

Les ressortissants Grecs en Egypte, en ce qui concerne les libertés publiques, l'administration de la justice, les droits privés y compris la propriété foncière et les droits miniers, les professions libérales, industrielles et commerciales, les impôts et taxes, du même traitement que les ressortissants Britanniques.

Les enfants nés en Egypte d'un père ressortissant grec jouissant des privilèges de l'étranger auront droit à la nationalité grecque; ils ne deviendront pas sujets égyptiens.

Article 4.

Les Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires de la Grèce en Egypte jouiront dès la fermeture des tribunaux consulaires, des mêmes immunités qu'en Grande Bretagne.

Ils continueront d'exercer dans l'intérêt des particuliers, pour autant que les lois de l'Egypte ne s'y opposent pas, toutes leurs fonctions non judiciaires dans les mêmes conditions que par le passé.

Article 5.

En attendant la conclusion d'accords spéciaux relatifs à l'Egypte ou entre la Grèce et l'Egypte, s'étendent en Egypte les traités suivants en vigueur entre la Grèce et la Grande Bretagne, savoir: 1o) l'arrangement relatif à l'extradition des marins déserteurs du 7)19 Août 1875, 2o) l'arrangement concernant la reconnaissance réciproque des sociétés anonymes et autres associations du 23 Juillet)4 Août 1888, 3o) le traité d'extradition du 11)24 Septembre 1910, et 4o) tous les traités, conventions et accords pluri-

ματιῶν τῆς 11)24 Σεπτεμβρίου 1910 καὶ 4ον) Πᾶσαι αἱ πλειοβαρεῖς συνθήκαι, συμβάσεις καὶ συμφωνίαι αἱ ἐνδιαφέρονται τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ ἐν αἷς ἡ Αἴγυπτος δὲν εἶναι συμβαλλόμενον μέρος.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περὶ ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν συνθήκης τῆς 11)24 Σεπτεμβρίου 1910 συμφωνεῖται ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 τῆς Συνθήκης ταύτης τιθέμενος ὅρος εἰς τὴν ἐκδοσὴν τῶν ὑπηκόων τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐπεκταθῇ, προκειμένου περὶ προσώπων καταφευγόντων εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς τε τοὺς ὑπηκόους τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Σουλτάνου καὶ εἰς πάντας τοὺς Βρετανοὺς ὑπηκόους.

ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος, τὰ ἰσχύοντα ἤδη ἐν Ἑλλάδι καὶ Αἴγυπτῳ ὡς πρὸς τὸ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον δὲν θέλουσι μεταβληθῆ εἰμὴ μετὰ προηγουμένην γνωστοποίησιν καὶ ἀφοῦ παρέλθωσι δώδεκα ἀπὸ ταύτης μῆνες. Ἄλλ' ἡ παροῦσα συμφωνία οὐδόλως περιορίζει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς τὸ ὑφιστάμενον μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καθεστῶς τὰς μεταρρυθμίσεις αἰτινες ἤθελον ἐφαρμοσθῆ καὶ εἰς πάσας τὰς ἄλλας χώρας ἀδιακρίτως.

Ἄρθρον 6.

Αἱ κοινότητες, τὰ ὑπὲρ κοινοφελῶν σκοπῶν κληροδοτήματα (fondations) καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα τελῶσιν ὑπὸ Ἑλληνικὴν προστασίαν καὶ ἀπολαύωσιν ἤδη νομικῆς προσωπικότητος, θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀναγνωρίζομενα ὡς ξένα νομικὰ πρόσωπα καὶ χαίροντὰ ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ ὠφελημάτων ἅτινα συνεπάγεται ἡ ἰδιότης αὐτῆ. Θὰ δύνανται ἰδίως νὰ διατηρήσωσι τὰ εὐαγγῆ, φιλανθρωπικά, κοινοφελῆ καὶ ἐκπαιδευτικά αὐτῶν καθιδρυμάτων, οἷον ἐκκλησίας, νοσοκομεῖα, βρεφοκομεῖα, σχολεῖα κλπ. Θὰ ἔχωσι τὴν ἰκανότητα νὰ ἔχωσι κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν πρὸς συντήρησιν τῶν καθιδρυμάτων τούτων, νὰ διαχειρίζωνται τὴν περιουσίαν ταύτην καὶ νὰ χρησιμοποιοῦσιν αὐτὴν συμφῶνως πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς. Θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ προσφεύγωσιν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ νὰ ἐνεργῶσιν ἐν γένει, διὰ τῶν νομίμων αὐτῶν διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν καὶ συμφῶνως πρὸς τὰ καταστατικά καὶ τοὺς ὀργανισμοὺς των, πᾶσαν πρᾶξιν ἐξυπηρετοῦσαν τὴν ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς προόδου ἀποστολῆν των.

Ὅχι ἤττον αἱ κοινότητες, τὰ κληροδοτήματα (fondations) καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ, περὶ ὧν πρόκειται, ὑπόκεινται εἰς πᾶσαν τὴν νομοθεσίαν ἐλέγχου, διακανονισμοῦ καὶ ἐπιβλέψεως τὴν ἐφαρμοζομένην ἐπὶ πάντων τῶν ὁμοίας φύσεως Εὐρωπαϊκῶν ἰδρυμάτων ἐν Αἴγυπτῳ, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς νομοθεσίας τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἰκανότητα τῆς ἀποκτήσεως ἀκινήτου περιουσίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύστασιν νέων κοινοτήτων, κληροδοτημάτων καὶ συνεταιρισμῶν, οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι θ' ἀπολαύωσιν ἐν Αἴγυπτῳ οἷων καὶ οἱ Βρετανοὶ ὑπήκοοι δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 7.

ὑπὸ μόνην τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἁμοθύμου συγκαταθέσεως τῶν ἐνδιαφερομένων δυνάμεων, ἡ Ἑλλάς ἀποδέχεται ὅπως πάντα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῆς ἐν Αἴγυπτῳ Διεθνούς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς μεταβιβασθῶσιν εἰς τὰς Ἀγγλο-Αἰγυπτιακὰς Ἀρχάς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παροῦσα συμφωνία θέλει ἐπικυρωθῆ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαγῆ ἐν Ἀθήναις, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ οἰκεῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν σύμβασιν ταύτην καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῆς τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀυγούστου) 4 Σεπτεμβρίου 1920.

(Ὑπ.) Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ

(Ὑπ.) ΓΚΡΑΝΒΙΛΛ

latéraux intéressant la Grèce et la Grande Bretagne et auxquels l'Égypte n'est pas partie.

Pour l'application du traité du 24 Septembre 1910 relatif à l'extradition des criminels, il est convenu que la condition stipulée par l'article 3 du dit traité à l'extradition des nationaux des Hautes Parties Contractantes s'étendra, lors qu'il s'agira des personnes réfugiées en Egypte tant aux sujets de Sa Hautesse le Sultan qu'à tous les ressortissants britanniques.

Sous condition de réciprocité, le régime actuellement appliqué en Grèce et en Egypte respectivement aux importations provenant de l'autre pays ou aux exportations vers ce pays ne sera pas modifié à moins de préavis donné douze mois à l'avance. Il est entendu toutefois que le présent engagement ne fait obstacle à la faculté pour le Gouvernement Hellénique et le Gouvernement Egyptien d'apporter au régime existant entre les deux pays les modifications qui seraient rendues applicables à tous les autres pays indistinctement.

Article 6

Les communautés, fondations, et associations soumises à la protection hellénique qui jouissent actuellement de la personnalité morale, continueront d'être reconnues comme personnes morales étrangères et de de jouir de tous les droits et avantages attachés à cette qualité. Elles pourront notamment conserver leurs établissements de charité, de bienfaisance, d'assistance, et d'enseignement, tels qu'églises, hôpitaux, crèches, écoles, etc. Elles auront la capacité de posséder des biens meubles et immeubles affectés à l'entretien de ces établissements, de les administrer et en disposer selon leur destination. Elles auront la faculté d'ester en justice et en général d'accomplir tous actes nécessaires à leur mission de progrès social par leurs gérants et administrateurs légaux conformément à leurs statuts et règlements.

Néanmoins les sus-dites communautés, fondations, et associations sont soumises à toute législation de contrôle, de réglementation et de surveillance applicable à tous les établissements similaires européens en Egypte y compris toute législation relative à la faculté d'acquérir les biens immeubles.

Les ressortissants grecs jouiront en Egypte des mêmes droits que les ressortissants britanniques en ce qui concerne la création de nouvelles communautés, fondations et associations.

Article 7

La Grèce accepte que sans autre réserve que celle du consentement unanime des Puissances intéressées, tous les droits et devoirs de la Commission internationale de quarantaine en Egypte passent aux autorités Anglo-égyptiennes.

Article 8

Le présent arrangement sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Athènes aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent arrangement et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes le 22 Août) 4 Septembre 1920.

(Signé) N. POLITIS

(Signé) Granville

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1920.

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

(2)
Περὶ τῆς καταδιώξεως τῶν εἰς Μικρασιατικὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς Θράκην καταφυγόντων πρὸ τῆς καταλήψεως αὐτῶν φυγοδίκων ἢ φυγοποιῶν.

Νόμος 2260

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὑπὸ δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὡς ὑπαίτιοι ἀδικήματος διωκόμενοι ὅτινες μέχρι τῆς 2 Μαΐου 1919 εἶχον καταφύγει εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος τμήμα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἢ μέχρι τῆς 12 Ἰουλίου 1920 εἶχον καταφύγει εἰς τὴν Θράκην, μένουσιν ἀκαταδίωκτοι εἰς ἣν περιφέρειαν κατέφυγον, δὲν δύνανται ὅμως νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθον ὅπῃ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως δι' ἣν διώκονται, πέντε μὲν ἔτη, ἐὰν ἡ πράξις αὕτη εἴνε κακούργημα, δύο δὲ ἐὰν αὕτη εἴνε πλημμέλημα.

Ἄρθρον 2.

Ἐπίσης αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις Ἑλληνικῶν δικαστηρίων κατὰ προσώπων καταφυγόντων κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ χρονικὰ διαστήματα εἰς τὴν ὑπὸ Ἑλληνικὴν διοίκησιν Μικρασίαν ἢ εἰς Θράκην δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰς ἣν περιφέρειαν οὗτοι κατέφυγον, οὗτοι δὲ δὲν δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ Κράτους πρὸ τῆς παρελεύσεως ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως, ἐπταετίας μὲν ἐὰν αὕτη εἴνε κακούργημα, τριετίας δέ, ἐὰν αὕτη εἴνε πλημμέλημα.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὑπὸ τὰς συνθήκας τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν διατελοῦντες δύνανται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἄνω προθεσμιῶν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ λοιπὸν Κράτος καὶ μείνωσιν ἀκαταδίωκτοι διὰ τὰς πράξεις, περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἄρθρα, ὑπὸ τοὺς ἐπομένους ὅρους καὶ περιορισμούς. Παρελθουσῶν τῶν ἄνω προθεσμιῶν ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τῆς πράξεως, ὅστις ἐκτιμῶν τὰς κατ' ἴδιαν περιστάσεις δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπάνοδον, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ὑπαρχούσης ἀνάγκης, προσδιορίζει δι' ἐγγράφου τὰ μέσα εἰς ἃ ἀπαγορεύεται τῷ αἰτούντι ἢ ἐγκατάστασις ἢ καὶ ἀπλῶς ἢ διέλευσις ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, προκειμένου μὲν περὶ πλημμελημάτων δὲν δύναται νὰ εἴνε κατωτέρα τοῦ ἔτους οὐδ' ἄνωτέρα τῆς τριετίας, προκειμένου δὲ περὶ κακούργημάτων κατωτέρα τῶν πέντε ἐτῶν καὶ ἄνωτέρα τῆς δεκαετίας.

Αἱ ἀπαγορεύσεις αὗται τοῦ Εἰσαγγελέως ὑπόκεινται ἐκαστοτε εἰς ἀνάκλησιν ἢ τροποποίησιν, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὸ γεγονός τοῦ χρόνου τῆς προσφυγῆς εἰς τινὰ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1 καὶ 2 περιφερειῶν παραπέμπεται πρὸς ἐξακρίβωσιν, ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως, ὑπὸ τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς υποθέσεως Εἰσαγγελέως εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν, μεθ' ἣν ἀπο-

φαίνεται ἐπ' αὐτοῦ τὸ οἰκεῖον δικαστικὸν συμβούλιον, τοῦ αὐτοῦντος θεωρουμένου ὡς ὑποδίκου καὶ ἀπολαύοντος τῶν δικαιωμάτων τούτου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ παραβάται μᾶς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ Εἰσαγγελέως τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ δικαιούται τὸ δικαστήριον, πλὴν τῆς ποινῆς, νὰ κηρύξῃ αὐτοὺς ἐκπτώτους τῶν ἀνωτέρω εὐεργετημάτων.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἐντὸς τοῦ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ὀριζομένου χρονικοῦ διαστήματος διαπράξαντες οἰονόητους ἀδίκημα καὶ καταδικασθέντες εἰς ποινὴν ἀνωτέραν τῆς φυλακίσεως τῶν τριῶν μηνῶν ἐκτιμῶνται μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς των εἰς ἄλλον νομόν. Τὰ τοῦ ἐκπρισμοῦ τούτου διατάσσονται διὰ τῆς αὐτῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ διάρκειά δὲ αὐτοῦ ὀρίζεται ἐπὶ πλημμελημάτων μὲν ἀπὸ ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν, ἐπὶ κακούργημάτων δὲ ἀπὸ τριῶν ἕως δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Β. Διατάγματος καὶ εἰς ἄλλας ὑπὸ Ἑλληνικὴν διοίκησιν τεθησομένης Νέας Χώρας.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ. Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1920.

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(3)

Περὶ ἀνακοινώσεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῇ Αὐστριακῇ τοιαύτῃ ἀμφοτεροβαρῶν ἰσῶν συμβάσεων ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἀνακοινῶν ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 241 τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, ἢ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐγνωστοποίησε τῇ Αὐστριακῇ Κυβερνήσει τὴν 13/26 Ὀκτωβρίου ἐ. ε. τὰς κάτωθι ἀμφοτεροβαρεῖς συμβάσεις, αἵτινες ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ἐπανερχοῦνται ἐν ἰσχύϊ.

1) Τὴν σύμβασιν περὶ τῆς κινήσεως περιουσίας τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Αὐστρίᾳ ἀποβιούντων ὑπηρέτων τῶν δύο Κρατῶν 31 Μαΐου 1856 (Convention relative aux successions mobilières 31 Mai 12 Juin 1856).

2) Τὰς δηλώσεις περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς καταβολῆς κληρονομικῶν τελῶν ἐπὶ κινήτων περιουσιῶν, 12 Αὐγούστου/30 Ἰουλίου 1902, 5/18 Αὐγούστου 1902, 9 Σεπτεμβρίου 1904, 3/16 Σεπτεμβρίου 1904,..... (Declarations concernant l'exemption et impôts sur les successions mobilières 12 Août 30 Juillet 1902, 5/18 Août 1902 9 Septembre 1904 3/16 Septembre 1904).

3) Τὴν σύμβασιν περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως δραπέτων ναυτῶν τοῦ τε πολεμικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ (Convention concernant l'extradition réciproque des matelots deserteurs) καὶ τέλος

4) Τὴν συνθήκην περὶ ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας τῆς 8)21 Δεκεμβρίου 1904 (Traité d'extradition, 8)21 Decembre 1904).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ν. Πολίτης